

MC İKTİDARDAN DÜŞÜRÜLMELİDİR

30 ilde yürütülen “MC İktidardan Düşürülmeleedir” kampanyasının 28 Şubat 1976’da Ankara’da yapılan son toplantısındaki konuşmadan.

Partimiz aylarca önce ‘MC iktidardan düşürülmelidir’ sloganını ortaya atıp bunu demokratik mücadelenin güncel, ivedi hedefi olarak ortaya koymuştu. Bundan sonra da bu konuyu mütemadiyen tekrarladı. Daha yakın bir tarihte, 10 Ocak tarihinde verilen bir basın bülteninde MC’yi iktidardan düşürmekle ilgili olarak 8 somut öneri ortaya koydu. Memnunlukla görüyoruz ki bu sloganlar ve bu hedefler siyasal ve siyaset dışı demokratik çevrelerce, güçlerce benimsenmiştir. Solda olmak iddiasını taşıyan ve nicel olarak büyük bir parti olan CHP var ortada. CHP’nin ne derecede solda olduğu ayrı bir konu. Ancak şuna işaret edilmeli ki, CHP, nicel ağırlığını demokrasi mücadelesinde yeterince, gereğince ortaya koymuyor. Demokrasi mücadelesini, hele bu son zamanlarda, parlamento içi mücadeleye inhisar ettiriyor. Oysa parlamento içi mücadele, parlamento dışı mücadeleden parlamento içi muhalefet, parlamento dışı toplumsal muhalefetten ayrı, kopuk düşünülemez ve yürütülemez.

Toplumsal Muhalefetin Gücü

Hep bildiğiniz gibi demokrasi belirli sürelerde, Türkiye’de 4 yılda bir, genel seçimlerin yapılması ve bu seçim sonuçlarına göre partilerin yasama ve yürütme organlarını oluşturmasından ibaret değildir. Sadece Demirel ve MC, demokrasiyi böyle anlayıp buna inhisar ettirmek istemektedirler. Demokratik rejimin iki seçim arasındaki dönemde ulusal çıkarlardan yana, büyük halk kitlelerinden yana işleyebilmesi için, bu halk kitlelerinin toplumun diğer demokratik ilerici güçlerinin parlamento ve hükümet üzerinde devamlı baskılarını ve etkilerini göstermeleri şarttır.

Ama bununla yetinilmemelidir. Parlamento dışı toplumsal muhalefetin etkisi parlamento içi oy hesaplarını da değiştirebilir. Yüzen oylar var. Bu oyları toplamakta MC daha becerikli görünüyor. Ama parlamento dışı toplumsal muhalefetin etkisi nabızı yükseltirse, bu oyların akış yönü değişebilir. Kaldı ki MC iktidarı parlamento aritmetiğini kendi lehine çevirmekte başarı gösterir ve bu başarıyı sürdürürse dahi gene de istifa etmek durumunda kalır. Çünkü kamuoyunun, kitlelerin, ilerici demokratik güçlerin belli bir çizgiye ulaşmış direnişine karşı hiçbir hükümet dayanamaz. Demirel de bunu bilmektedir. Nitekim 15 Ocak’ta verdiği bir demeçte şöyle demiştir: ‘Eğer kamuoyunda çalkantılar artarsa ve başka bir çare kalmazsa hükümet istifa eder, genel seçimlere gideriz.’

Binaenaleyh MC bu duruma getirilmelidir. Parlamento içi aritmetikle olmuyorsa, kamuoyunun, kitlelerin, demokratik güçlerin direnişiyle, muhalefetiyle ve bu direniş ve muhalefetin belli çizgilere ulaştırılmasıyla bu istifa durumu gerçekleştirilmelidir. Kaldı ki, bizim parlamenter faaliyet anlayışımıza göre parlamento-

da hesaplar sadece böyle oy hesaplarına göre yapılmaz. İlerici, sol olma iddiasında olan partiler ve sosyalist parti varsa o, parlamentoyu bir forum olarak kullanmak durumundadır ve günümüzde parlamento MC iktidarının içyüzünü, bütün ayrıntılarıyla, bütün somut ayrıntılarıyla açığa çıkaracak, kamuoyu önünde sergileyecek bir forum olarak kullanılabilir ve kullanılmalıdır. Oy hesabı gene onun lehine çıksa bile en azından esasen yıpranmış ve sallantıda olan MC iktidarı daha da zayıflar ve yıpranır ve giderek istifa etmek durumunda da bırakılabilir.

Türkiye İşçi Partisi kendi gücünde demokratik mücadeleye katkıda bulunmak üzere elinden geleni yapmaktadır. Ayrıca diğer demokratik örgütlerin mücadelesini de desteklemektedir. Bu destekleme sadece verilen bildirilerde kalmamaktadır. Yapılan miting, yürüyüş, toplantı gibi demokratik hareketlere yerel örgütleri vasıtasıyla katılmaktadır ve bu katılımı yaptığı zaman da o mitingi, o yürüyüşü, o toplantıyı kendi parti propagandasını öne çıkarmak üzere kullanmamakta, ama o toplantı, yürüyüşü, mitingi yapan örgütün bu işinde başarılı olabilmesi için ona yardımcı olmakta, mitingin, toplantının, yürüyüşün düzenli geçmesi ve başarılı sonuca ulaşması için elinden gelen yardımı yapmaktadır.

Faşizm Yenilecektir!

Memnunlukla gözlüyoruz ki memleketin diğer demokratik örgütleri ve güçleri de kendi olanaklarıyla mücadele vermekte ve mücadeleyi hızlandırmaktadırlar. Ama bu mücadele henüz yetmemektedir. Mücadele sadece MC iktidarını düşününceye kadar değildir, ondan sonra mücadeleyi daha derinleştirerek ve genişlettiyerek devam etmek mecburiyeti vardır. Bugün faşizan eğilimler ve uygulamalar ne kadar kuvvetlenir görünse de, aslında tarih faşizmden, gericilikten yana değildir. Faşizm, sağcılık, gericilik tarihin akışına terstir. Tarihin akışı ulusal bağımsızlıktan, demokrasiden ve sosyalizmden yanadır. Ama böyledir diye mücadeleden geri durmak olmaz. Tam tersine bütün gücümüzle, bütün olanaklarımızla demokratik hak ve özgürlüklerimize her hal ve kârda, her şart ve durumda sonuna kadar sahip çıkarak mücadele vermek durumundayız. Çünkü tarihin akışının önüne geçilmez, durdurulamaz ama tarihin bu akışını da insanlar yapar.

Yürüyüş, Sayı 48, 9 Mart 1976